

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.

MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 25.6.2013

Čj. 229/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR

Burešova 20

657 37 Brno

Věc: obv. M. K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: tr. spis Okresního soudu v Liberci sp.zn. 4 T 110/2011

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněné M. K.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20.3.2013, č.j. 31 To 497/2012-95.

Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 7.11.2011, č.j. 4 T 110/2011-56, byla obviněná uznána vinnou přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, jehož se dopustila tím, že v době od 22.4.2011, kdy jí byla doručena písemná výzva k okamžitému nastoupení trestu odnětí svobody, do 20.5.2011, kdy byla do výkonu trestu dodána Policií ČR, bez závažného důvodu nenastoupila do výkonu trestu odnětí svobody v trvání 50 dnů, který jí byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 8.12.2009 pod č.j. 6 T 310/2008-167 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 7.4.2010 pod č.j. 31 To 92/2010-184 a ve spojení s usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 18.1.2011, č.j. 6 T 310/2008-202, a Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 23.2.2011, č.j. 31 To 55/2011-208.

Za toto jednání byla podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 6 týdnů, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 20.3.2013, č.j. 31 To 497/2012-95, bylo odvolání obviněné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci při rozhodování o odvolání obv. M. K. se důsledně neřídil ustanoveními trestního řádu. Porušil zákon v ustanoveních § 59 odst. 1, 2, § 253 odst. 1 a § 256 tr. řádu v neprospěch obviněné.

Podle § 59 odst. 1 tr. řádu se podání posuzuje vždy dle svého obsahu, i když je nesprávně označeno. Lze je učinit písemně, ústně do protokolu, v elektronické podobě podepsané elektronicky podle zvláštních předpisů, telegraficky, telefaxem nebo dálnopisem.

Podle § 59 odst. 2 tr. řádu ten, kdo činí podání v elektronické podobě podle zvláštního právního předpisu, uvede současně poskytovatele certifikačních služeb, který jeho certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.

Podle § 253 odst. 1 tr. řádu odvolací soud zamítne odvolání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Podle § 256 tr. řádu odvolací soud odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 7.11.2011, č.j. 4 T 110/2911-56, byl obviněné doručen dne 8.12.2011. Dne 16.12.2011 byl soudu doručen e-mail z e-mailové adresy ... obsahující sdělení: „Odvolávám se proti rozsudku soudu v zákonné lhůtě č.j. 4 T 110/2011-56.“ Samosoudce Okresního soudu toto podání neposoudil jako řádně podané odvolání podle § 59 odst. 1, 4 tr. řádu, o čemž podatele na příslušnou e-mailovou adresu vyrozuměl, a u předmětného rozsudku vyznačil právní moc dnem 17.12.2011. Následně vyzval obviněnou k nástupu trestu odnětí svobody. Na výzvu obviněná reagovala podáním ze dne 8.2.2012 označeném jako „Žádost o odklad nástupu trestu,“ kterou samosoudce dle obsahu posoudil rovněž jako opožděně podané odvolání proti rozsudku, a věc předložil k rozhodnutí odvolacímu soudu. Přípisem ze dne 15.5.2012 poučil obviněnou podle § 322 odst. 2 tr. řádu a opětovně ji vyzval k okamžitému nástupu trestu.

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci přípisem ze dne 15.10.2012, sp.zn. 31 To 497/2012, vrátil spis bez vyřízení procesnímu soudu s tím, že za odvolání pokládá již podání elektronickou poštou ze dne 16.12.2011, a uložil okresnímu soudu odstranit vady odvolání postupem podle § 251 odst. 1 tr. řádu.

Obviněná byla proto okresním soudem vyzvána přípisem ze dne 18.10.2012, aby řádně odůvodnila své odvolání, příp. si zvolila obhájce, jinak jí bude obhájce za účelem sepsání odvolání ustanoven. Obviněná na přípis soudu nereagovala, proto jí byl dne 27.12.2012 ustanoven obhájce, který následně odvolání za obviněnou řádně odůvodnil.

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci následně o odvolání dne 20.3.2013 pod č.j. 31 To 497/2012-95 rozhodl tak, že je podle § 256 tr. řádu zamítl.

V daném případě bylo sice zasláno dne 16.12.2011 odvolání v elektronické podobě, ovšem bez jakékoli identifikace, tím méně ve smyslu identifikace, která je požadována trestním řádem v citovaném ustanovení § 59, vůbec se tedy nejednalo o podání ve smyslu trestního řádu. Odvolací soud pak o tomto podání neměl vůbec rozhodovat. Za řádné podání měl považovat až žádost obviněné o odklad výkonu trestu ze dne 8.2.2012, které bylo svým obsahem rovněž odvoláním proti rozsudku soudu prvního stupně. Vzhledem k tomu, že však bylo podáno opožděně, mělo být podle § 253 odst. 1 tr. řádu zamítnuto.

Nesprávným postupem odvolacího soudu, v jehož důsledku bylo vydáno stížností napadené usnesení ze dne 20.3.2013, č.j. 31 To 497/2012-95, bylo zapříčiněno, že na obviněnou nebylo možné vztáhnout účinky rozhodnutí o amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, ačkoli této ve skutečnosti podléhá.

S ohledem na uvedené skutečnosti je třeba uplatněný postup odvolacího soudu považovat za nezákonný. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci svým rozhodnutím ze dne 20.3.2013, č.j. 31 To 497/2012-95, porušil zákon v neprospěch obviněné M. K..

Navrhují proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20.3.2013, č.j. 31 To 497/2012-95, byl porušen zákon v ustanovení § 256 tr. řádu v neprospěch obviněné M. K.,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20.3.2013, č.j. 31 To 497/2012-95, zrušil, jakož i všechna další rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu, příp. podle § 271 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 36/2013](#)